

РЕШЕНИЕ

№ 2954

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 20.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11994** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 38934 от 10.12.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. Ц1012 – 21 -1347 от 01.12.2020 г. по описа на ТП на НОИ С. град, подадена от К. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез пълномощника М. К. С. срещу решение № Ц2153 – 21 – 113 от 19.11.2020 г. на директора на ТП на НОИ, с което е оставена без уважение жалба с вх. № Ц1012 – 21 – 837 от 28.09.2020 г. на оспорващата против разпореждане № [ЕГН] от 08.09.2020 г., като неоснователна и е изпратена пенсионната преписка на ръководителя по „Пенсионно осигуряван“ за извършване на преценка на правото ѝ на пенсия за инвалидност при условията на чл. 98, ал.7 от КСО.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като необосновано, незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорващата излага подробни съображения по съществуването на спора, като посочва, че решението на ТЕЛК е влязло в сила, видно от поставения върху него печат с дата 07.07.2020 г. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призована, не се явява и не се представлява. От пълномощника М. С. е подадена молба, в която се заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от

юрк. М., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора и претендира юрисконсултско такова. Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от данните в пенсионната преписка със Заявление вх. № 08005980/20.10.2008 г. К. С. е поискала отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (ИОЗ), към което е представила ЕР № 1446/03.07.08 г. на ТЕЛК. с което органите на медицинската експертиза са ѝ определили 83 % трайно намалена работоспособност (ТНР), със срок до 01.07.2009 г. Във връзка с подаденото заявление е постановено разпореждане № [ЕГН] от 07.11.2008 г., с което на С. е отпусната ИОЗ, както и социална пенсия за инвалидност. В последствие, пенсията на оспорващата е изплащана въз основа на ЕР на ТЕЛК, с които срокът на инвалидизиране е удължаван. С ЕР № 3301/20.11.2017 г. ТЕЛК е определила 72.00 на сто трайно намалена работоспособност/ вид и степен на увреждане със срок на инвалидността до 01.11.2020 г. и с Разпореждане № [ЕГН] от 02.01.2018 г. на ръководител ПО и на основание чл. 75 КСО и чл. 30 ал. 3 НПОС от 01.12.2017г до 01.11.2020 г. пенсията е определена в размер 210.00 лв.

При последващо предсрочно преосвидетелстване с ЕР на ТЕЛК № 1662/08.06.2020 г., органите на медицинската експертиза определят 20% ТНР по причина „трудова злополука“ с дата на инвалидизиране 04.06.2019 г., 74 % ТНР по причина „общо заболяване“ с дата на инвалидизиране 03.06.2008 г. и оценка на работоспособността по съвкупност - 78% вид и степен на увреждане /ВСУ/. Постановен е срок на определения процент трайно намалена работоспособност до 01.06.2023 г. В тази връзка с Разпореждане № [ЕГН]/3 от 13.07.2020 г. па ръководител ПО е постановено изплащане на личната пенсия считано от 01.07.2020 г. на основание чл. 75 и чл. 30, ал. 3 НПОС до 01.06.2023 г. в същия размер.

С уведомление вх. № 1049 – 21 – 127 от 28.08.2020 г. от НЕЛК е постъпила информация, че има образувано административно производство по чл. 112 от Закона за здравето (33) по оспорване на ЕР № 1662/08.06.2020 г. на ТЕЛК от осигурителя.

С оглед на установеното е постановено разпореждане № [ЕГН] от 08.09.2020 г., с което е определена лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на К. С. за 72% трайно намалена работоспособност до 01.11.2020 г. въз основа на експертно решение № 3301/20.11.2017г., а разпореждане № [ЕГН] от 13.07.2020 г. издаденото съгласно ЕР на ТЕЛК от 08.06.2020 г. е отменено като неправилно.

С ЕР № 2162/28.08.2020 г. на НЕЛК, получено в ТП на НОИ - С.-град на 08.09.2020 г. /вх. №Ц 1040 - 2 1-5448/, ЕР № 1662/08.06.2020 г. на ТЕЛК е отменено и върнато на ТЕЛК за ново освидетелстване.

По делото липсват писмени данни за датата на връчване на разпореждане № [ЕГН] от 08.09.2020 г.,но срещу него в срок е подадена жалба с вх. № Ц1012 – 21 – 837 от 28.09.2020 г. до директора на ТП на НОИ – С. град. Решаващият орган се е произнесъл с решение № Ц2153 – 21 – 113 от 19.11.2020 г., като е приел, че обжалваното пред него разпореждане е правилно и законосъобразно. При своето произнасяне ответникът е взел предвид писмо вх. № Ц1012 - 21 - 837#1 от 20.10.2020 г. на К. С., с което го е уведомила, че е предявила жалба до Административен съд София- град (АССГ) срещу ЕР № 2162/28.08.2020 г. на НЕЛК. По повод писмото е направено запитване до НЕЛК, по което в отговор вх.№ Ц1012 – 21 - 837#3 от 10.11.2020 г. е предоставена информация за образувано адм.д.№9963/2020 г. по описа

на АССЕ, 32 състав, което не е приключило.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

По делото липсват данни кога оспореното решение № Ц2153 – 21 - 113 от 19.11.2020 г. на директора на ТП НОИ С. град е връчено на неговия адрес, но според датата на подаване на жалбата 01.12.2020 г. чрез административния орган. Настоящият съдебен състав приема, че оспорването е иницирано в законоустановения 14 – дневен срок от процесуално легитимирано лице, поради което е допустимо.

Разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът, след като извърши справка в деловодната система на АССГ по адм. дело № 9963 по описа за 2020 г., Второ отделение, 32 – ри състав, констатирана, че същото е приключило с решение № 288 от 15.01.2021 г., с което жалбата е отхвърлена. Решението не е влязло в сила, защото срещу него е подадена касационна жалба с вх. № 4506 от 09.02.2021 г., адресирана до ВАС. Следователно ЕР на ТЕЛК № 1662 от 08.06.2020 г. не е влязло в сила, независимо от твърдението на жалбоподателя, че върху него има поставен печат за влизане в сила от 07.07.2020 г., защото НЕЛК е сезиран по жалба от осигурителя с дата 23.06.2020 г. Нещо повече оспорващата, в жалбата си срещу решението на НЕЛК ди съда, е посочила, че бившият и работодател [фирма] е обжалвала решението на ТЕЛК с жалба от 23.06.2020 г. Наличието на тези данни навеждат за извод, че жалбоподателят излага неверни данни за влизането в сила на ЕР на ТЕЛК пред настоящия съд.

След като на 08.09.2020г. в ТП на НОИ е постъпила информация за отмяна на експертното решение на ТЕЛК правилно и законосъобразно пенсионният орган е постановил отмяна на разпореждането от 13.07.2020 г. и изплащане на пенсията в размера й, определен съобразно ЕР № 3301/20.11.2017 г. ТЕЛК, чийто срок на трайно намалената работоспособност не е изтекъл - до 01.11.2020 г. С оглед обстоятелството, че ЕР № 1662/08.06.2020 г. на ТЕЛК е било отменено, до окончателното приключване на спора и в случай на потвърждаването от АССЕ на ЕР на НЕЛК - до новото произнасяне на ТЕЛК, не е налице определен процент на ТНР на жалбоподателя, който е определящ за размера на пенсията за ИОЗ. В тази връзка, за пенсионния орган не е налице правно основание за прилагане на процента ТНР, определен с отмененото решение на ТЕЛК и законосъобразно е постановена отмяна на разпореждане № [ЕГН]/3 от 13.07.2020 г.

Предвид установените данни за оспорване на ЕР на НЕЛК пред съда, правилно и законосъобразно директорът на ТП на НОИ е приел, че пенсионният орган следва да извърши преценка относно правото на лицето на пенсия за инвалидност при условията и в размера по чл.98. ал.7 от КСО.

Съгласно посочената норма, ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето,

до влизане в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. В ал. 8 на посочената разпоредба законодателят е предвидил, че след влизането в сила на решението по ал. 7 пенсията се определя в действителен размер от датата на придобиване на правото, съответно от датата, от която е възобновена или възстановена, ако на лицето е определен процент трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто, а социалната пенсия за инвалидност се определя в размера по чл. 90а, ал. 2 при определен процент трайно намалена работоспособност повече от 71 на сто.

По изложените съображения жалбата на К. С. се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени заявените от директора на ТП на НОИ – С. град разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК определя в размер на общо 100, 00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. С., ЕГН [ЕГН] срещу решение № Ц2153 – 21 – 113 от 19.11.2020 г. на директора на ТП на НОИ, с което е оставена без уважение жалба с вх. № Ц1012 – 21 – 837 от 28.09.2020 г. на оспорващата против разпореждане № [ЕГН] от 08.09.2020 г., като неоснователна и е изпратена пенсионната преписка на ръководителя по „Пенсионно осигуряван“ за извършване на преценка на правото ѝ на пенсия за инвалидност при условията на чл. 98, ал.7 от КСО.

ОСЪЖДА К. В. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: